اخبار

آزاد شدن یک روزنامه‌نگار و طنزنویس

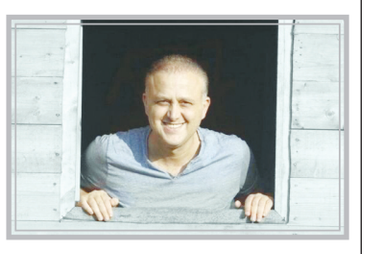

احسان پیربرناش- طنزنویس و روزنامه‌نگار و از بازداشت‌شدگان اتفاقات اخیر- آزاد شد.

بهناز میرمطهریان- همسر پیربرناش- با اعلام این خبر نوشت: امروز (چهارشنبه، ۱۹ بهمن‌ماه) احسان پیربرناش آزاد شد.

پیربرناش، روزنامه‌نگار ورزشی و طنزنویس از ششم آبان ماه در بازداشت به سر می‌برد.

چند روز گذشته در پی پیشنهاد رئیس قوه قضاییه به حضرت آیت‌الله خامنه‌ای مبنی بر موافقت با عفو و تخفیف مجازات جمع قابل توجهی از متهمان و محکومان حوادث اخیر و همچنین محکومان دادگاههای عمومی و انقلاب و سازمان قضایی نیروهای مسلح، رهبر انقلاب اسلامی با این پیشنهاد موافقت کردند.

قوه قضاییه چهارشنبه - ۱۹ بهمن ماه - اعلام کرد، «روند آزادی زندانیان در سراسر کشور آغاز شد.»

دست‌های خون‌آلود «هامون» و عشقی که معلق ماند

نمایش «اهل هوا» به نویسندگی مریم تاجیک، تهیه‌کنندگی مازیار رضاخانی و طراحی و کارگردانی محمد حاتمی از ۲۷ بهمن هر روز ساعت ۱۹:۱۵ در سالن عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه خواهد رفت.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی این نمایش، «اهل هوا» نمایشی ایرانی است که دغدغه آن بیان مسائل اجتماعی در یکی از شهرهای جنوب کشور است. شاید زمان و رنج همان نقطه مشترکی باشد که در این نمایش به آن پرداخته شده است.

در خلاصه این نمایش آمده: «هامون با دست‌هایی که به خون دخترش و پدرش یوسف رنگین شده با نوک پیکانی تیز سراغ مادرش حلما می‌رود. حلمایی که پس از سی سال دوری چشم به راه رسیدن یوسفش است تا سرانجام همراه او به گوشه‌ای برود و کلبه عشقش را بنا کند.»

بهنام شرفی، جواد یحیوی، هدیه محقق، لاله کریمی بازیگران این اثر نمایشی هستند.

از دیگر عوامل نمایش می‌توان به محمد حاتمی (طراح نور)، آرش شرفی (ساخت دکور)، نیلوفر رازمند، کوروش شرفی(گروه کارگردانی) ، کیانوش غریب‌پور(طراح پوستر و بروشور)، هلیا شکری (طراح لباس)، ندا کاوندی(روابط عمومی)، رضا جاویدی (عکاس پوستر و بروشور)، بهروز داوری (تولید محتوای بصری)، کاوه آذر آیین (مشاور گویش یا لهجه) اشاره کرد.

«آکتور» به جشنواره اروپایی راه یافت

حضور سریال «آکتور» که به تازگی پخش آن در شبکه نمایش خانگی آغاز شده در بخش رقابت بین‌الملل جشنواره سریز مانیای فرانسه، قطعی شده است.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی سریال، حدود ۴۰۰ سریال از کشورهای مختلف برای حضور در این جشنواره ثبت‌نام کردند که تنها هشت سریال برای رقابت در بخش بین‌الملل پذیرفته شده است و سریال «آکتور» در کنار سریال‌هایی از کشورهای آمریکا، فرانسه، اسپانیا، ژاپن و... که محصولات شبکه هایی چون اپل تی وی پلاس، آرته، هولو، پارامونت و پرایم ویدئو هستند به رقابت می‌پردازد.

«سریز مانیا» یکی از جشنواره‌های بین‌المللی «سریال» در جهان است که سالانه در شهر لیل فرانسه برگزار می‌شود. امسال نیز این جشنواره، ۱۷ تا ۲۴ مارس (روزهای پایانی اسفند و ابتدای فروردین) با حضور نمایندگانی از کشورهای مختلف و مهمانان ویژه و منتخبی از سینماگران و چهره‌های سریال‌ها برگزار می‌شود. رئیس هیئت داوران این فستیوال «لیزا جو» Lisa Joy خالق سریال وست ورلد است که از HBO پخش شده است.

سریال «آکتور» به کارگردانی نیما جاویدی و تهیه‌کنندگی مجید مطلبی، درباره زندگی پرفراز و نشیب چند بازیگر مستعد تئاتر است که با قبول یک پیشنهاد ویژه، زندگی‌شان دستخوش ماجراهای پیچیده‌ای می‌شود.

در این سریال بازیگرانی چون نوید محمدزاده، احمد مهرانفر، هانیه توسلی، هومن برق‌نورد، هستی مهدوی، گلاره عباسی و مهراوه شریفی‌نیا به ایفای نقش پرداخته‌اند.

توضیح قطب‌الدین صادقی درباره تعطیلی تماشاخانه‌اش

اجازه ندادم شوق در من بخشکد

قطب‌الدین صادقی که مدت‌هاست از وضعیت نابسامان سالن «شانو» و تخیله اجباری آن سخن گفته است حالا می‌گوید که این تماشاخانه باید به طور کامل تخلیه شود و هیچ راه دیگری برای بقای آن وجود ندارد.

هیچ روحیه ندارم. متاسفانه زندگی جمعی از بین رفته و سرمایه‌های اجتماعی‌ما نابود شده است. هر کسی در کنجی و در خلوت خود به مصائب این روزگار می‌اندیشد

این هنرمند تئاتر که چند سالی بود تماشاخانه‌ای را به نام «شانو» برای اجرای تئاتر و برگزاری کلاس‌های آموزشی پایه‌ریزی کرده بود، مدت‌ها پیش اعلام کرد که به دلیل تنگناهای اقتصادی دوره کرونا و افزایش اجاره‌بهای این سالن، حفظ آن ناممکن شده است.

او حالا در گفت‌وگو با ایسنا درباره آخرین وضعیت این تماشاخانه می‌گوید: تا ۱۰ روز دیگر باید تماشاخانه را به طور کامل تخلیه کنیم. در این مدت با همه توش و توان به همه نهادها، دسته‌ها و شخصیت‌های فرهنگی هنری مراجعه کردم و توضیح دادم که وضعیت شانو چگونه است و خواستم کمکی کنند تا جلوی تعطیلی آن گرفته شود اما دریغ از ذره‌ای درک و همراهی و حالا می‌گویم شانو مُرد!

او که علاوه بر اجرای نمایش و تدریس تئاتر، همواره بخشی از زمان خود را به پژوهش در این زمینه اختصاص داده است، درباره دیگر فعالیت‌های خود در مقطع فعلی توضیح می‌دهد: بیشتر در خانه‌ام و کتاب می‌خوانم. از نوروز تا به حال هشت نمایشنامه نوشته‌ام. تقریبا به طور متوسط ماهی یک نمایشنامه نوشته‌ام و از این بابت به خودم تبریک می‌گویم که اجازه ندادم شوق نوشتن در من بخشکد. ضمن اینکه نوشتن راه گریز و التیامی است تا کمتر از مصائب‌مان آسیب ببینیم.

صادقی که اجرای دو نمایش را در دست داشت، درباره سرانجام این دو کار می‌گوید: قرار بود نمایش «عروسی خون» نوشته لورکا را از ششم مهرماه در «شانو» اجرا کنیم اما سه روز مانده به اجرای نمایش اعلام شد که سالن‌ها تعطیل شوند، زیرا سالن ما هم در مکانی قرار داشت که در دل شلوغی‌ها بود. بنابراین به دلیل ناامنی‌های اجتماعی در آن مقطع، تمام اجراها و کلاس‌های آموزشی لغو شد. قرار بود یک ماه بعد از «عروسی خون» نمایش «ترس و نکبت رایش سوم» را هم روی صحنه ببریم که اجرای آن هم منتفی شد.

این استاد دانشگاه اضافه می‌کند: دوستان محبت کردند و در تماشاخانه ایرانشهر نوبتی را برای اجرای نمایش ما در اردیبهشت سال ۱۴۰۲ در نظر گرفتند اما تا آن زمان نمی‌دانم شرایط چگونه رقم می‌خورد، حال مردم چطور باشد و اصولاً حس و حال خودم چگونه خواهد بود.

او با بیان اینکه در وضعیت فعلی، بسیاری از مردم حال خوبی ندارند، می‌افزاید: هیچ روحیه ندارم. متاسفانه زندگی جمعی از بین رفته و سرمایه‌های اجتماعی ما نابود شده است. هر کسی در کنجی و در خلوت خود به مصائب این روزگار می‌اندیشد.

صادقی اما در عین حال خاطرنشان می‌کند که اجازه نداده دلگیری‌های معمول امروز او را از کار و فعالیت دور کند.

او در این زمینه می‌گوید: ما کاری جز ایجاد فرهنگ و هنر نداریم. وظیفه اصلی‌مان تولید و تکثیر فرهنگ است ولی گاه شرایط طوری رقم می‌خورد که گویی قفل می‌شویم چرا که فعالیت‌های فرهنگی بشدت تحت تاثیر اتفاقات اجتماعی لطمه خورده است. با این حال معتقدم باید اندوخت و این تجربیات را گردآوری کرد تا غلظت آن‌ها را در خود حفظ کنیم و بگذاریم برای روزی که بتوان اینها را برای ثبت در تاریخ بیان کرد تا دست‌کم به خود و دیگران ثابت کنیم در آن لحظات خاص ما هم بوده‌ایم و اتفاقا منفعل هم نبوده‌ایم. هر چند در سکوت و در خلوت بوده‌ایم، ولی در ما طوفانی بوده که انکارشدنی نیست.

این نمایشنامه‌نویس و تئوریسین تئاتر با تاکید بر اینکه نباید اجازه بدهیم این شرایط سبب افت انرژی و انگیزه ما شود، یادآوری می‌کند: من هم با همین هدف مدام خوانده و نوشته‌ام و ورزش کرده‌ام. یعنی توان جسمی هم را برای حفظ توان روحی حفظ کرده‌ام تا ذهنم آشفته نشود. گاه نیز با دوستان همدل و هم‌فکر هم‌صحبت شده‌ام.

او با یادآوری شرایط دشوار دوران کرونا ادامه می‌دهد: بعد از کرونا تازه داشتیم دوباره زندگی می‌کردیم و برای آینده خیز برمی‌داشتیم که این وضعیت رقم خورد. البته که شرایط فعلی با کرونا قابل مقایسه نیست. کرونا یک بلای جهانی بود که بر خلاف خواسته ما اتفاق افتاد و در آن دوران ما و همه جهان در یک کشتی بودیم ولی شرایط اجتماعی اخیر کاملا داخلی و برآمده از تعرض و تضادهای داخلی است. اما به هر روی زندگی همین است و جامعه فراز و فرودهای سخت و هولناک دارد. مهم این است که ما خموش نمانیم و نسبت به وقایع واکنش درست و تحلیلی شرافتمندانه داشته باشیم.

او در پاسخ به این پرسش که نمایشنامه‌هایش چقدر متاثر از اتفاقات اجتماعی هستند، توضیح می‌دهد: نمایشنامه‌هایم شاید مستقیماً با این شرایط مرتبط نباشند اما امکان ندارد این نمایشنامه‌ها از حال و هوا، روح و احساس نویسنده و از آنچه در جامعه رخ می‌دهد، منقطع باشند. زیرا من این نمایشنامه‌ها را در آرامش و کنار دریا ننوشته‌ام و عصبیتِ زمان، چه بخواهیم و چه نخواهیم بر کارمان اثرگذار است.

قطب‌الدین صادقی در پایان برای همه فرجامی خیر آرزو می‌کند: مهم‌ترین آرزویم این است که هم سرنوشت ایران و هم مردم و هموطنانی که عزیزی را از دست داده‌اند، ختم به خیر شود.

درباره غیبت اینفلوئنسرها و عکاسان اینترنتی در جشنواره فیلم فجر

نشریه روزانه جشنواره فیلم فجر در مطلبی، به غیبت اینفلوئنسرها و عکاسان اینترنتی در این دوره از جشنواره فیلم فجر پرداخته است. در این متن به ضرورت تدوین نظام‌نامه‌ای برای اطلاع‌رسانی این جشنواره پس از چهار دهه فعالیت تاکید شده است.

به گزارش ایسنا، در این مطلب که به‌عنوان سرمقاله نویسنده مهمان، به قلم علیرضا بهرامی منتشر شده، آمده است: «امسال در جشنواره فیلم فجر از تهاجم اینفلوئنسرها خبری نیست. مخصوصا عکاسان اینستاگرامی که از چند سال پیش، مسؤولان جشنواره برایشان سهمی در پوشش تصویری فرش قرمز و مراسم فوتوکال قایل شدند و رفته رفته روی حضورشان حساب ویژه باز کردند. شخصا از این اتفاق خرسند نیستم؛ چون جریان اطلاع‌رسانی، به هر نحوی، اساسا انسدادپذیر نیست و چنین امری بیهوده است. اما نکته مورد بحثم این است که روزنامه‌نگاران آزاد که در اینجا بیشتر در قامت عکاسان ایسنتاگرامی نمود دارند و نه حتا نمایندگان پایگاه‌های خبری گمنام، در ذهن مسؤولان دوره‌های مختلف جشنواره چه تعریفی داشته‌اند؟ اگر روزنامه‌نگاران آزاد برای جشنواره مفید بودند، چرا امسال که شرایط دشوار شد، دوباره مسؤولان دست یاری‌طلبی به سمت روزنامه‌نگاران و عکاسان رسانه‌های رسماً استاندارد دراز و به آنان تکیه کردند؟ مطمئنم در میان همان دوستان مورد بحث ما که امسال غایب هستند و در چند سال گذشته روی تخم چشم جا داشتند، هم بسیاری با این حرفم موافقتند که لازم است تعریف روزنامه‌نگار و عکاس آزاد مشخص شود؛ چراکه خود آنان نیز از رفتارهای غیرحرفه‌ای بسیاری از همانندانشان شاکی هستند. از طرفی در میان عکاسان اینستاگرامی، بسیاری از دوستان کاربلد و کارآمد حضور دارند، و از طرفی، در میان نمایندگان رسانه‌های سهمیه‌دار حضور در جشنواره هم هستند کسانی که بود و نبودشان برای فرآیند اطلاع‌رسانی سینما و جشنواره فرق چندانی ندارد.

با این حال، خیلی واضح است که روزنامه‌نگار و عکاس آزاد (فری لنس) عمدتا و قاعدتا به کسی اطلاق می‌شود که سال‌ها فعالیت حرفه‌ای کرده و از جایی به بعد، به هر دلیل به این تصمیم می‌رسد که به شکل آزاد - و البته باز هم عمدتا برای رسانه‌های مهم و مشخص - کار کند. حال آیا روزنامه‌نگار و عکاس آزاد، برای رویدادی در قامت جشنواره فیلم فجر، مضر یا بی‌فایده است؟ همین دوست و همکار ارجمندمان، جناب آقای محمد تاجیک، سردبیر همین نشریه روزانه جشنواره که در حال خواندنش هستید، عملا سال‌هاست که یک روزنامه‌نگار آزاد است. او پس از فعالیت در رسانه‌های معتبر، از جایی به بعد، نگاه جدیدی را به انبوه مطالب رسانه‌های متعدد باب کرد و به‌نوعی جا انداخت.

شاید اولین نفری بود که با راه‌اندازی یک وبلاگ، از مطلب‌های رسانه‌های مختلف که می‌خواند، بخش‌هایی را برش می‌زد و برجسته می‌کرد. همزمان، با ای میل کردن آنها برای یک فهرست پرشمار سینماگران و روزنامه‌نگاران هنری، عملا یک موج‌سازی با نشر برش‌هایش به راه می‌انداخت. گاهی هم مطالب وبلاگ و ای‌میل‌هایش را از سخنان مطرح شده بین افراد حاضر در مراسم مختلف سینمایی شکل می‌داد که بکر بود. به‌جد می‌توان گفت که تاجیک در محتوای بسیاری از پایگاه های خبری و تحلیلی که بعدها راه‌اندازی شدند، حق عمده‌ای دارد؛ چراکه بسیاری، همان شیوه او را ادامه و حتا توسعه دادند. حالا هم برای سردبیری نشریه روزانه جشنواره انتخاب و به کار دعوت شده است.»

«قره‌حسنلو» بی‌حریم مانده است

محوطه باستانی «قره‌حسنلو» نمین بعد از دست و پنجه نرم کردن با کارخانه فولاد و پشت سرگذاشتن بخشی از نگرانی‌هایی که برای حفظ آن وجود داشت، سرانجام به ثبت ملی رسید و قرار بود با تشکیل شورای فنی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، حریم، عرصه و برنامه حفاظتی آن مشخص شود، اما پس از گذشت حدود شش‌ماه، تعیین حریم این محوطه باستانی همچنان معطل مانده است.

حدود شش ماه از آخرین اظهارات و وعده‌های مسؤولان اردبیل درباره تعیین حریم قره‌حسنلو می‌گذرد؛ فردین عینی - سرپرست اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اردبیل - در مردادماه ۱۴۰۱ گفته بود: محوطه باستانی قره حسنلو بعد از گمانه‌زنی‌ها به مساحت ۳۳۰۰ متر مربع تعیین عرصه و در فهرست آثار ملی ثبت شد. برای تعیین حریم این تپه تاریخی باید شورای فنی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری تشکیل شود و در اولین جلسه این شورا، پیشنهادات تعیین حریم بررسی و تدوین خواهد شد. پس از تایید این شورا، حریم این محوطه تعیین می‌شود و دیگر از این نظر، مشکلی وجود نخواهد داشت.

اما حالا روح‌الله محمدی- معاون میراث‌فرهنگی اردبیل- حاشیه‌ها و حساسیت‌های این محوطه تاریخی را دلیل معطلی تعیین حریم «قره‌حسنلو» می‌داند. او به ایسنا گفت: پرونده حریم این محوطه اگر به تایید شورای فنی برسد، تا پایان سال مصوب می‌شود.

محمدی درباره این‌که چرا هنوز تعیین حریم و عرصه قره‌حسنلو مصوب نشده است، اظهار کرد: این محوطه از بهمن‌ماه سال ۱۴۰۰ تا بعد از عید ۱۴۰۱، کاوش شد و در تابستان به ثبت ملی هم رسید، همچنین محدوده عرصه آن هم مشخص شده است، اما حریم و عرصه آن تکمیل نشده است. حاشیه و حساسیت‌های این محوطه زیاد است و باید با دقت زیاد حریم و عرصه نهایی آن مشخص شود و این اقدام باید بینابین انجام شود تا هم اثر حفظ شود و هم فعالیت اقتصادی این منطقه انجام شود. نقشه‌های اولیه حریم و عرصه آماده شده است و باید پروسه‌های تصویب و ثبت را طی کند. نقشه‌های اولیه در شورای حریم استان تایید شده است و باید مورد تایید شورای حریم در وزارتخانه هم قرار گیرد.

او ادامه داد: شورای فنی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری برگزار شده و مقرر شده کارخانه فولاد هزینه پوشش محوطه را برای حفاظت اثر زیر نظر کارشناسان میراث‌فرهنگی بپردازد. در محدوده اثر هم ناظر باستان‌شناس تمام‌وقت داریم که تمام مدت فعالیت‌های اطراف را زیر نظر دارد.

معاون میراث فرهنگی اردبیل درباره بازه زمانی تصویب حریم «قره حسنلو» گفت: حریم و عرصه تعدادی از آثار تاریخی اردبیل مانند کوه‌تپه، تپه «آتشگاه» در سرعین، تپه «دیزلین» در هشجین خلخال، تپه «بریس» در شهرستان نمین و محوطه قره‌حسنلو قرار است تا قبل عید مصوب شوند و البته این تصویب به نظر کارشناسان و شورای حریم بستگی دارد.

اسفندماه سال ۱۴۰۰، مدیرکل وقت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اردبیل از کشف تمدنی سه هزار ساله در محوطه «قره‌حسنلو» خبر داد. این در حالی بود که در تیرماه همان سال، برای احداث و ایجاد کارخانه آهن و فولاد در این محدوده استعلام می‌شود که شرکت سرمایه‌گذار ۹۷ هکتار را درحالی تقاضا می‌کند که محوطه باستانی قره‌حسنلو جزوی از آن اراضی به شمار می‌آید. از همین رو نگرانی‌هایی درباره تخریب احتمالی این محوطه تاریخی و سازه باستانی کشف شده در آن، ایجاد شد که به دنبال آن، عملیات کاوش نجات‌بخشی این محوطه از ششم بهمن سال ۱۴۰۰ برای شناسایی محوطه و بررسی توالی فرهنگی آن آغاز شد.

با وجود کاوش نجات‌بخشی، اما نگرانی‌ها درباره پروژه اقتصادی‌ایی که در محوطه باستانی قره‌حسنلو جریان داشت، ادامه پیدا کرد؛ نگرانی درباره محوطه تاریخی که در فهرست میراث ملی هنوز ثبت نشده بود و عرصه و حریم نامعلومی دارد. در همین راستا، حتی کارزاری هم با نام «میراث‌باستانی قره‌حسنلو ویلکیج را دریابیم» راه‌اندازی شد.

به دنبال این پیگیری‌ها و طرح دغدغه دوستداران میراث فرهنگی، نادر فلاحی - مدیرکل وقت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اردبیل - در ۱۹ مرداد ۱۴۰۰ اعلام کرد که محوطه باستانی قره‌حسنلو در فهرست آثار ملی به شماره ۳۳۸۰۴ ثبت شده است، اما پس از ثبت ملی این محوطه باستانی، مسأله دیگر تعیین حریم این محوطه تاریخی بوده است که طبق آخرین وعده‌ها قرار است تا قبل از شروع سال ۱۴۰۲ مصوب شود.

خبر

سختی‌های سرِ پا کردن سیرک در سینما

طراح صحنه فیلم «بعد از رفتن» با اشاره به سختی‌های برپا کردن سیرک در این فیلم گفت: بعد از سال‌ها، نهال طراحی صحنه به درختی راست قامت و مهم در سینمای ایران بدل شده است.

امیرحسین حداد در گفت‌وگویی با ایسنا درباره طراحی صحنه فیلم «بعد از رفتن» ساخته رضا نجاتی که چند روز قبل در سینمای رسانه جشنواره فیلم فجر رونمایی شد، بیان کرد: در ابتدای امر که یک فیلمنامه را می‌خوانید، تمامی ایده‌ها و خلاقیت‌هایی که جایی برای کار کردن دارند کدهایی را در ذهن هر طراح صحنه فعال می‌کنند و در این فیلم توالی لوکیشین‌ها به گونه‌ای بود قابلیت زیادی برای کار خلاقانه کردن داشت.

او افزود: یکی از این لوکیشن‌ها سیرک بود که برای آن چند ایده به ذهن ما رسید ولی نکته مهم این بود که حافظه بصری مخاطب سینمای ایران ، سیرک را با یک تصویر و اِلمان‌های خاص در ذهن دارد و ما باید این فضا را تداعی می‌کردیم. در پیگیری‌های‌مان دوستی را پیدا کردیم که از او خواستیم همکاری کند تا بک‌گراند ما یک شهربازی باشد و سیرک هم داشته باشیم. این اتفاق انجام شد ولی مسیر سر پا کردن سیرک در آن شب‌های سرد بسیار سخت بود و کار سخت‌تر این بود که باید به شکلی کار انجام می‌شد تا از زاویه‌ای که قرار بود پلان گرفته شود تمام عناصر رنگی و فاکتورهای بصری لازم دیده شود، چون ابعاد کار آن قدر بزرگ بود که باید در دکوپاژ همه چیز لحاظ می شد.

وی یادآوری کرد: البته قصد ندارم بگویم کار خیلی عجیب و غریبی انجام دادیم اما همین برپا کردن سیرک بسیار سخت بود، بخصوص آنکه حافظه بصری مخاطب ایرانی تازگی‌ها چنین تصویری را ندیده است.

حداد درباره سختی‌های طراحی صحنه با توجه به بالا رفتن هزینه ساخت فیلم گفت: چرخه اقتصاد سینما به قدری سخت شده که خود عوامل باید دست به دست هم دهند تا یک فیلم ساخته شود و تهیه کننده هم زور آن را داشته باشد که باز هم بخواهد فیلم بسازد وگرنه شرایط به گونه‌ای است که یک تهیه‌کننده بعد از ساخت یک فیلم می‌تواند عطای فیلمسازی را به لقایش ببخشد. درباره این پروژه هم جدا از هرگونه تعریف و تمجید چاپلوسانه تاکید می‌کنم که آقای بابایی از معدود تهیه‌کنندگانی بود که اختیار تام حتی در زمینه اقتصادی می‌داد تا آن چیزی که به فیلم کمک می‌کند، انجام شود. پشتیبانی او برای من به عنوان طراح صحنه این اختیار را می‌داد که بهترین کار را انجام دهم و البته مراقبت هم می‌کردم.

وی ادامه داد: از این منظر باعث خوشحالی است که نسل تهیه‌کنندگان جوان و با دانش به سینما وارد می‌شوند. البته با وجود مشکلاتی که در چرخه اقتصادی سینما وجود دارد معتقدم که طراحی صحنه یک شکل و اندازه و وجاهت دیگری پیدا کرده و حالا می‌توانیم بگوییم مثلث هنری یک فیلم یعنی کارگردان، فیلمبردار و طراح صحنه به شدت قابل اعتنا شده است. اگر طراحی صحنه تا دو دهه قبل یک نهال کوچک بود، الان به درخت راست قامت و مهمی در یک فیلم تبدیل شده است که جایگاه آن در فیلم‌ها و سریال‌های شبکه نمایش خانگی سال‌های اخیر مشخص است.

حداد در پایان یادآور شد که در جشنواره فجر امسال فقط فیلم «بعد از رفتن» را داشته و افزود: متاسفانه فیلم «رکسانا» کار آقای پرویز شهبازی به جشنواره نرسید که فیلم خیلی خوبی شده ولی تدوین آن با وسواس‌های آقای شهبازی تمام نشد که به جشنواره برسد و می‌دانم که هنوز هم در مرحله صداگذاری است. این فیلم هم از آن دست آثاری است که سینمای ایران مدت‌هاست شبیه آن را نداشته است.

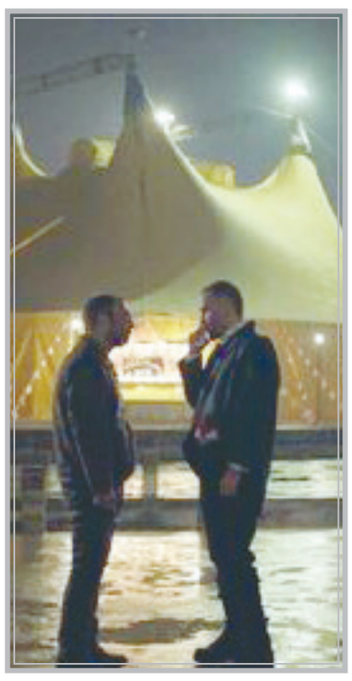

ماجرای قهر مهمان برنامه «پایش» چه بود؟

یکی از مهمانان برنامه اقتصادی «پایش» با این توجیه که موضوع برنامه در مسیری متفاوت از آنچه به وی اعلام شده بود قرار گرفته است، ثانیه‌هایی پس از پخش، آنتن زنده را ترک کرد.

به گزارش ایسنا، برنامه «پایش» شامگاه سه‌شنبه، ۱۸ بهمن ماه میزبان حسین قربانزاده، رئیس کل سازمان خصوصی‌سازی و علیرضا بیگی، نماینده مردم تبریز بود و بر اساس شواهد قرار بود این برنامه موضوع مولدسازی را مورد بحث قرار دهد؛ چنانچه پرسش برنامه هم در ارتباط با موضوعی در این زمینه (راهکار تقویت و شافیفیت طرح مولدسازی اموال و دارایی‌های دولت) مطرح شد.

اما پس از پخش پلاتو و توضیحات ابتدایی مجری، مهمان این تذکر را به وی داد که آنچه در قالب پلاتو مطرح شد، موضوعاتی حول محور خصوصی‌سازی بود و مولدسازی در مقوله‌ای کاملا جدا قرار می‌گیرد.

در ادامه قربانزاده که چند باری درباره واگذاری تیم‌های استقلال و پرسپولیس به بخش خصوصی در برنامه‌های تلویزیونی حاضر شده است، پس از ارائه تاریخچه‌ای از شرایط مولدسازی در کشور، با صحبت‌های مجری و پرسشی از دیگر مهمان برنامه درباره مغایرت اظهارات قربانزاده با اصل ۵۸ قانون اساسی مواجه شد.

در نهایت رئیس سازمان خصوصی‌سازی پس از گذشت دقایقی از شروع گفت‌وگویی که قرار بود در قالب «پایش» روی آنتن برود، و پس از طرح نقدهای نماینده مجلس به خصوصی‌سازی، در اعتراض به تغییر موضوع، این برنامه زنده را در وقت تنفس ترک کرد؛ رفتاری که در ادامه از سوی مجری با واکنش و ارائه توضیحاتی به مخاطب همراه شد و علت را قرار گرفتن مسیر برنامه در فضای «مناظره» عنوان کرد.

هرچند قربانزاده ساعاتی پس از پخش برنامه «پایش»، با انتشار اسکرین‌شات‌های چتش با سردبیر برنامه، نشان داد که قرار بوده است به تنهایی در نشست حضور داشته باشد اما سازندگان برنامه برخلاف قرار ابتدایی عمل کرده و ترکیب مناظره‌ای چیده‌اند.

او همچنین با انتقاد از مجری «پایش» نوشته است: «مجری تسلط نداشت و اجازه ارائه اسلایدهایی که آماده کرده بودم هم نداد و طرف مناظره بیشتر دنبال طرح پرونده‌های خصوصی سازی بود.»

بر اساس این گزارش، قهر مهمان روی آنتن زنده برای نخستین بار نیست که در صداوسیما رخ می‌دهد و در شبکه‌های تلویزیونی دنیا هم امری چندان دور از ذهن نیست.

چنانچه پیشتر شاهد بوده‌ایم که رئیس اسبق سندیکای وارد کنندگان ماده اولیه دارویی آبان ماه سال گذشته، از برنامه‌ای در شبکه افق قهر کرد و از صحنه خارج شد. یا چند سال قبل بود که مسعود فراستی در برنامه «من و شما» پس از حرف‌های تند مجری، در میانه برنامه زنده آنتن را ترک کرد. مهدی فخیم‌زاده هم در برنامه زنده «سینما دو» درباره بیانیه تهیه‌کنندگان پیرامون دستمزد بازیگران صحبت می‌کرد که بعد از ارتباط تلفنی با لاله اسکندری و معطلی در استودیو با بیان این مطلب که چنین چیزی در برنامه نبوده، بعد از پخش آیتمی، بدون خداحافظی برنامه را ترک کرد.

چند سال پیش هم پروفسور کردوانی در حین پخش گفتگوی زنده از تلویزیون، استودیو برنامه را ترک کرد.

بانک ملی ایران

اصلاحیه آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای

بانک ملی ایران اداره امور شعب استان بوشهر در نظر دارد فراخوان پروژه : (بازسازی اساسی سالن اجتماعات) به شماره سیستمی ۲۰۰۱۰۰۴۲۰۲۰۰۰۰۴ را از طریق سامانه تدارکات دولت الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد .

مواعد زمانی :

- تاریخ انتشار فراخوان :۱۴۰۱/۱۱/۱۸
- مهلت دریافت اسناد فراخوان : تا ساعت ۱۹ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۳
- مهلت ارسال پیشنهادات : تا ساعت ۱۲ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۳
- زمان بازگشایی پاکت ها : ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۶
- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار : ضمانتنامه بانکی به مبلغ ۲/۸۸۹/۳۸۵/۶۲۷ ریال با عتبار سه ماه
- اطلاعات تماس : و آدرس دستگاه :

بوشهر - خیابان امام خمینی - ساختمان اداره امور شعب بانک ملی استان بوشهر - تلفن ۳۳۳۲۱۶۸۴